

«Прохання зберігати спокій та пристебнути ремені безпеки. Україна увійшла до зони турбулентності» ? саме такими словами хочеться почати статтю про події, які сьогодні відбуваються в Україні. **Суспільні зміни** Мить дійсно історична. Суспільство еволюціонує. Воно змінилось (стало на щабель вище у своєму внутрішньому розвитку). Хтось скаже: «Яка ж еволюція, якщо є загиблі, покалічені?!» На жаль, на Землі духовний розвиток можливий лише через біль. Отож, Україна еволюціонує революційним шляхом! Фактично суспільство зараз усвідомило себе як повноцінного суб'єкта, а не об'єкта суспільних відносин. Легендарне гасло «Почую кожного» має бути втілене в життя. Однак, владні інститути й досі залишились на попередньому щаблі розвитку. До владних інститутів я відношу будь-яку організацію, яка має вплив на життя людей: від державних органів до церков. Така дисгармонія і породила ту кризу, яку ми маємо сьогодні. Криза завжди викриває недоліки системи і породжує нові правила гри. Оскільки процес еволюції народу неможливо зупинити (це парафія Вищих Сил), тоді мають змінитись гравці владних інститутів. І тут питання не в обличчях, а в тому, щоб відповідати новим правилам гри.

На мою думку, найшвидше хвилю змін відчула церковна влада. Священники вийшли до народу, стали на захисті його прав, рятували життя людей. Із сану «недоторканих» стали «досяжними». Так що, я можу з певністю прогнозувати, що після Євромайдану довіра до церкви серед населення значно зросте. Чому саме церква першою підхопила хвилю змін? Можливо, просто в неї немає озброєного військового утворення, щоб заганяти парафіян до себе).

Тому зараз найактуальніше питання до людей при владі: чи хочуть і зможуть вони змінити себе?! Якщо ж ні, то хвиля протесту винесе їх на берег. Це лише питання часу. Тож в найближчі роки можемо очікувати оновлення української влади.

Щодо переговорів між владою та опозицією

Команда влади веде себе дуже професійно під час переговорів. Тим паче, з самого початку опозиція поставлена в нерівні умови: місце проведення є «територією влади» (хоча має бути нейтральне), наявність ієрархії і розмежованості підкреслюється форматом столу переговорів, і, на сам кінець, тривалість процесу переговорів знов визначає влада.

Однак, найголовніша помилка влади: вона ще й досі не усвідомила, що треба вести переговори з народом. Треба заслужити прихильність народ, а не окремих трьох осіб. Лідери опозиції є лише посередниками (хоча вони й самі інколи забувають про це). Найголовніша помилка опозиції: вона говорить з владою по схемі «сліпий з глухим». З опонентом потрібно розмовляти його мовою! З психологічної точки зору, правильним був крок, коли Євромайдан відмовився звільняти вул. Грушевського після першого раунду переговорів. Сильне рішення народу, але воно несе певні ризики.

Також, я не поділяю формат переговорів «4 на 3». Я абсолютно переконана, що кількість осіб-переговорників має бути однаковою з обох сторін. Правильним підходом було б залучення до переговорів на стороні опозиції громадського діяча або шанованого активіста Євромайдану. Це б на краще змінило характер і тон переговорів: вивело владу та опозицію із їхніх «зон комфорту», змусило шукати нові методи вирішення питань. До речі, останніми днями такі пропозиції звучали, однак «ТОП-менеджери» Євромайдану уперто їх відхиляють. Прогнозовано(. Навіть, опозиція у відносинах з владою не хоче змінювати типові правила гри.

Щодо розмов про єдиного Лідера

У 2010 році значна частина суспільства хотіла єдиного сильного Лідера. Але забули, що сила межує з жорстокістю, а одноосібне правління з авторитаризмом. Хотіли – отримали! Однак, результатом тепер незадоволені.

Варто не впадати в ілюзію, що прізвище лідера щось змінить. І що жити стане краще, якщо «Я» замінити на «К». Будь-яка людина в умовах єдиновладдя може стати тираном. Тому в нових умовах потрібен не єдиний лідер, а професійна Команда (не плутати з командою професіоналів). Розширені права місцевого самоврядування і обмеження ролі президента.

Тетяна Дубровіна,

спеціаліст в сфері PR та комунікацій